

Στην καθημερινότητα της κοινωνικής εργασίας - Οδηγός Συνέντευξης

Εισαγωγή

Οι παρακάτω προτάσεις μπορούν να συμβάλουν στη διεξαγωγή συζήτησης με παιδιά και εφήβους που έχουν πέσει θύματα των παραπάνω πρακτικών. Εδώ υποδεικνύουμε σε εκπαιδευτικούς που έχουν συμβουλευτικό ρόλο δυνατότητες, για το πώς να δημιουργήσουν στα θύματα ένα κοινωνικό περιβάλλον, για να νιώσουν άνετα και να βγουν από την απομόνωση.

Για τον σκοπό αυτό απαιτείται η συνεργασία όλων των συμμετεχόντων, δεδομένου ότι το Cyberbullying απεικονίζει μια διαδικασία με δυναμική ομάδας.

Αυτή η διαδικασία εξελίσσεται διαφορετικά. Οι έφηβοι έρχονται με εντελώς διαφορετικές επιθυμίες, επομένως τόσο το περιβάλλον όσο και η κοινωνικοποίηση θα παίξουν έναν ουσιαστικό ρόλο.

Με τη βοήθεια της παρακάτω μελέτης περιπτώσεων και μιας ενδεχόμενης συζήτησης με αντικείμενο το Sexting, Posing και Grooming γίνεται κάθε φορά μια πρόβα διαλόγου.

Σε αυτό θα βοηθήσει αποκλειστικά το παρακάτω υλικό.

Τί σημαίνει αυτό στην πραγματικότητα;

Κάθε παιδί που έχει πέσει θύμα αυτών των πρακτικών δεν αναζητά συμβουλευτική, όμως μεταβαίνει σε μια οργάνωση νεολαίας με απώτερο σκοπό την επικοινωνία.

Προκειμένου να αναγνωρίσουμε αυτά τα παιδιά και τους εφήβους, πρέπει να είμαστε ευαισθητοποιημένοι ως προς τον τρόπο συμπεριφοράς τους.

Συνεπώς:

- Μετά από χρήση του διαδικτύου, εμφανίζεται στεναχωρημένος/η, επιθετικός/ή, απών/ απούσα
- Βάζει τρομαγμένος/ η το κινητό στην άκρη, όταν πλησιάζει ενήλικας
- Αποτραβηγμένος/ η, π.χ. κανένα ραντεβού με συνομηλίκους στη λέσχη νεολαίας
- Σιωπηλός/ ή και μάλλον απομονωμένος/η
- Καταθλιπτικός/ή
- Αρνείται να πάει σχολείο
- Μαθησιακές δυσκολίες
- Σαφής επιδείνωση των βαθμών στο σχολείο
- Φορέας συμπτωμάτων (πόνος στο κεφάλι/ στην κοιλιά)
- Καμιά διάθεση για τα χόμπυ που μέχρι πρότινος έκανε

Αν οι παραπάνω ιδιαιτερότητες στη συμπεριφορά γίνουν αντιληπτές, πρέπει να επιδιώξουμε μια εμπιστευτική συζήτηση με τον έφηβο. Μερικές πιθανές εισαγωγικές προτάσεις είναι οι παρακάτω:

- «Σε νοιάζομαι, φαίνεσαι πολύ στεναχωρημένος, είναι έτσι;»
- «Σε νιώθω πολύ αποτραβηγμένο, έτσι δεν είναι;»

Αναζητήστε την επίδραση που έχουν σε εφήβους οι συζητήσεις με άτομα που τους συμβουλεύουν. Με προσοχή να τους ενθαρρύνετε, να οδηγηθούν προς την κατεύθυνση των δικών σας αποφάσεων. Να καθορίσετε χρονικά όρια, πριν αρχίσει το Interview. Μέσα σ' αυτά τα χρονικά περιθώρια το άτομο που καθοδηγεί τις διαδικασίες πρέπει να τις καθορίσει σύμφωνα με τα ακόλουθα βήματα:

1. Να εδραιώσει τους διαύλους επαφής
2. Να εστιάσει με σαφήνεια στο θέμα
3. Εμβάθυνση
4. Να ολοκληρώσει τη συνάντηση

1. Εδραιώστε τους διαύλους επικοινωνίας (Να είστε βέβαιοι ότι η επικοινωνία και η οικοδόμηση εμπιστοσύνης δημιουργούν ένα περιβάλλον ασφάλειας). Αυτοί που συνδιαλέγονται μαζί σας είναι γονείς, οι οποίοι δεν εμπλέκονται γενικώς.

Αν οι άμεσα εμπλεκόμενοι δεν γνωρίζουν τι ακριβώς κάνει ένας κοινωνικός λειτουργός ή ένας σύμβουλος, τότε είναι καλό να αρχίσετε την επικοινωνία μ' έναν εγκάρδιο χαιρετισμό της μορφής «Γεια σας, το όνομά μου είναι». Συχνά αυτοί που εμπλέκονται άμεσα ξεκινούν την επικοινωνία με την ερώτηση «Μπορώ να σας εμπιστευτώ ορισμένα θέματα που με απασχολούν;»

Μπορείτε να απαντήσετε «Θα είμαι μαζί σου τα επόμενα 20 λεπτά, μπορούμε να μιλήσουμε ανοιχτά και θα ήθελα να σε διαβεβαιώσω ότι όσα πούμε θα μείνουν μόνο μεταξύ μας, καθώς προστατεύονται από το επαγγελματικό απόρρητο».

Σ' αυτή τη φάση είναι σημαντικό να οικοδομηθεί μια σταθερή σχέση αμοιβαίας εμπιστοσύνης που θα κάνει αποδεκτή κάθε συναισθηματική θέση, και θα αποτελέσει βάση για κάθε διαδικασία επικοινωνίας.

Καθωρίστε με ακρίβεια τις διάφορες φάσεις (Πως μπορώ να βοηθήσω;)

Αποδοχή κατάστασης:

Προσδιορίστε την ημερομηνία που εκδηλώθηκε για πρώτη φορά το πρόβλημα. Για να υπάρξει αλλαγή πρέπει να καθοριστεί αυτό το βήμα 1. Στη συνέχεια το βήμα 2 είναι να κατανοήσει ότι «έπεσε θύμα εκφοβισμού επειδή».

Είναι σωστό αυτό;

Σκοπός αυτής της διαδικασίας είναι να αναλάβει τις ευθύνες του ο νέος, να δεχθεί στην όλη διαδικασία βοήθειας και να αποδεχθεί ότι θέλει να την

αλλάξει. Ο στόχος μας δεν είναι να προσποιηθούμε ότι βρήκαμε λύσεις. Στόχος μας είναι να την ανακαλύψουμε με πρωτοβουλία του εμπλεκόμενου νέου.

Σ' αυτή τη φάση είναι δικιά σας ευθύνη με την εμπειρία σας να προχωρήσετε τη διαδικασία μέχρι ένα σημείο και να οικοδομήσετε μια σχέση εμπιστοσύνης αποδεχόμενοι οποιαδήποτε συναισθηματική έκφραση. Οι περισσότεροι μπορεί να μην είναι ακόμα έτοιμοι να περιγράψουν τους μελλοντικούς στόχους που επιδιώκουν να φτάσουν. Μπορείτε να τους συμβουλευέστε να ανακαλύψουν μόνοι τους το δρόμο για να κάνουν ένα βήμα μπροστά. Μπορείτε να τους υποστηρίξετε θετικά; Αναφερθείτε σε διαδικασίες που πιθανόν να ακολουθούν άλλοι συνάδελφοί σας. Πιθανόν να χρειαστούν διευκρινήσεις για τις οποίες θα χρειαστεί περισσότερος χρόνος. Επίσης είναι χρήσιμες πληροφορίες που αφορούν τον ενδιαφερόμενο και έχουν σχέση με:

- το κοινωνικό του περιβάλλον
- τις συνθήκες της ζωής του
- τα προβλήματα που υπάρχουν στο άμεσο περιβάλλον του
- πώς προέκυψαν τα προβλήματα;
- πώς τον περιγράφουν οι άλλοι;

3. Εστιάστε την προσοχή σας στο πρόβλημα που αναλύετε

Οι ενδιαφερόμενοι είναι πάλι αντιμέτωποι με το πρόβλημα. Περιγράψτε το πρόβλημα συγκεντρώνοντας όσο το δυνατόν περισσότερες πληροφορίες και αποφασίστε για τις λύσεις που θα προτείνετε.

- *Ορισμένοι «κοιμούνται» με το πρόβλημα και το πρωί πιθανόν να έχουν σκεφθεί νέες ιδέες. Μια ερώτηση που πιθανόν μπορεί να βοηθήσει, είναι: «Αν μια νεράιδα σου εξαφάνιζε το πρόβλημα που σε απασχολεί, τι θα άλλαζε στη ζωή σου;»*
- *«Τι μπορεί να συμβεί, αν μιλήσεις στους φίλους σου για την συμπεριφορά τους;»*
- *«Ποιες τρεις ευχές θα ήθελες να κάνεις;»*
- *«Ποιος θα μπορούσε να σε υποστηρίξει;»*
- *«Πως θα αισθανθείς, αν το πρόβλημα σου εξαφανηστεί;»*
- *«Στη συνέχεια τί άλλαξε;»*

Τώρα αρχίζει πραγματικά η στοχευμένη δουλειά.

Στο τελικό στάδιο χρησιμοποιήστε τη μεθοδολογία που έχετε αποφασίσει να χρησιμοποιήσετε. Οι πρωτεριότητες σας πιθανόν να έχουν διαφοροποιηθεί σχετικά με τα αρχικά σας σχέδια.

Συμπεράσματα - Συμπληρωματικές ενέργειες

Στόχος της φάσης αυτής είναι να συνοψίσουμε τα αποτελέσματα στα οποία έχουμε καταλήξει μέχρι αυτή τη στιγμή και να χαιρετίσουμε ένα σχέδιο δράσης που έχουμε αναπτύξει απο κοινού με τον ενδιαφερόμενο. Οι πρωτεριότητες που είχαν ήδη τεθεί, είναι πιθανόν να διαφοροποιηθούν σ' αυτή τη φάση.

Διάλογοι, ώστε να παρουσιάσουμε ρεαλιστικά τη θεωρητική δομή

Λίστα διαδικασίας:

Ένα βασικό χαρακτηριστικό του Cyberbullying είναι ο μεγάλος αριθμός των συμμετεχόντων. Η ακτίνα των θεατών δεν περιορίζεται χωροταξικά.

Ως εκ τούτου πρέπει να προσέξετε τα παρακάτω:

- Δώστε το μήνυμα ότι αυτός που αναζητά βοήθεια, δεν είναι μόνος. Δείξτε όλοι μαζί, ποιος μπορεί να μείνει στο περιθώριο του κοινωνικού περιβάλλοντος.
- Στην εισαγωγική συζήτηση, καταστήστε σαφές ότι δεν πρέπει να αντιδρούν ποτέ στις προσβολές και άλλες παρόμοιες συμπεριφορές
- Εξασφαλίστε αποδεικτικά στοιχεία, για παράδειγμα μέσω screenshots
- Ενημερώστε το σχολείο (ως πιθανό τόπο του «εγκλήματος»)
- Αναζητήστε τα νομικά μέσα προστασίας
- Απευθυνθήτε και την αστυνομία αν χρειαστεί
- <http://www.hellenicpolice.gr>, γραμμή καταγγελιών

Μελέτη περίπτωσης Sexting

Μπορεί ένα μέσο κοινωνικής δικτύωσης να εξασφαλίσει την ιδιωτικότητα σε μια ανταλλαγή προσωπικών δεδομένων;

Ο Ανδρέας (16) και η Ιωάννα (15) είναι ζευγάρι. Πηγαίνουν σε διαφορετικά σχολεία, δεν βλέπονται καθημερινά, εξ ου και φλερτάρουν όλο και περισσότερο μέσω των μέσων κοινωνικής δικτύωσης. Αποστέλλει ο ένας στον άλλον φωτογραφίες, που συνοδεύονται με τα ανάλογα κείμενα ερωτικού περιεχομένου. Είναι και οι δύο πολύ ερωτευμένοι και δείχνουν στους «καλύτερους» τους φίλους τις φωτογραφίες που λαμβάνουν. Είναι, όμως, μεταξύ των φίλων και ένας, που πολύ θα ήθελε την Ιωάννα για φιλενάδα του. Θέλει να εξαγριώσει τον Ανδρέα και προωθεί αυτά τα σενάρια φλερτ (και όχι μόνο) σε άλλους φίλους.

Sexting= Sex και Texting - ανταλλαγή ιδιωτικών φωτογραφιών, συνοδευμένων με κείμενο

Προϊστορία

Ο Ανδρέας, 16 ετών, μέχρι πριν από έναν χρόνο ήταν εξαιρετικά αποκρουστικός, κατορθώνει επιτέλους να αποκτήσει κύρος στο σχολείο. Ξαφνικά όλοι ενδιαφέρονται για αυτόν, ακόμα και η 15χρονη Ιωάννα.

Είναι και οι δύο τρελά ερωτευμένοι και περνούν μετά το σχολείο πολύ χρόνο μαζί στο διαδίκτυο. Φλερτάρουν και στέλνουν φωτογραφίες από τον εαυτό τους με ερωτικά λόγια. Είναι και οι δύο πολύ ερωτευμένοι και δείχνουν στους «καλύτερους» τους φίλους τις φωτογραφίες που λαμβάνουν. Μεταξύ των φίλων είναι όμως και ένας, που θα ήθελε πολύ να έχει για φιλενάδα την Ιωάννα. Θέλει να θυμώσει τον Ανδρέα και προωθεί αυτά τα ερωτικά «σενάρια» και όχι μόνο, σε άλλους φίλους.

Ο Ανδρέας σοκάρεται όταν μαθαίνει για την κακία του φίλου τους. Βλέπει τις ερωτικές φωτογραφίες του ίδιου και της Ιωάννας δημοσιευμένες στο διαδίκτυο και συνοδευόμενες με χλευαστικά σχόλια. Κι όμως το κακό δεν σταματάει εκεί. Παράλληλα με αυτές τις φωτογραφίες είναι δίπλα και παλιές φωτογραφίες του Ανδρέα, που τον δείχνουν με την προηγούμενη του εξωτερική εμφάνιση. Κάτω από τις φωτογραφίες διαβάζει ο Ανδρέας τα πιο αηδιστικά σχόλια για τον ίδιο. Ο Ανδρέας νιώθει άσχημα, η Ιωάννα δεν θέλει να τον ξαναδεί, ο φίλος του τον έχει προδώσει, στο σχολείο τον περιγελούν εκ νέου, είναι μόνος και γι' αυτό δεν πηγαίνει καθόλου στο σχολείο. Είναι απελπισμένος και δεν ξέρει τι να κάνει στο εξής.

Μετά από έναν μήνα

Ο Ανδρέας δεν αντέχει άλλο αυτή την κατάσταση και απευθύνεται στο τμήμα ψυχολογικής συμβουλευτικής του σχολείου, με την ελπίδα να λάβει την υποστήριξη που χρειάζεται στην περίπτωση του:

1. Αρχική επικοινωνία

Ο Ανδρέας χτυπάει την πόρτα.

- Σύμβουλος:** «Πέρασε μέσα! Με λένε Κατερίνα. Εσένα, πώς σε λένε;» χαιρετίζει η κοινωνική λειτουργός τον Ανδρέα και του προσφέρει θέση να καθίσει.
- Ανδρέας:** «Με λένε Ανδρέα».
- Σύμβουλος:** «Τι μπορώ να κάνω για εσένα;»
- Ανδρέας:** «Δεν ξέρω τι να πω... Νιώθω μόνος»
- Σύμβουλος:** «Δεν είσαι καλά, έτσι;»

Ο Ανδρέας κουνάει θλιμμένα το κεφάλι.

- Σύμβουλος:** «Πολλά θέματα στη ζωή δεν πηγαίνουν καλά. Έχεις ιδέα, στην περίπτωση σου, ποια είναι η αιτία;»

Ο Ανδρέας κρύβει τα δάκρυά του.

- Σύμβουλος:** «Ανδρέα, μπορείς να με εμπιστευτείς! ... Τηρώ το επαγγελματικό απόρρητο. Όλα όσα θα μοιραστείς μαζί μου, θα μείνουν εδώ σε αυτό το δωμάτιο.»
- Ανδρέας:** «Είναι τόσσοα πολλά... Πόνος, είμαι στεναχωρημένος... απογοητευμένος... και βασικά πολύ μερδεμένος...!»
- Σύμβουλος:** «Ποιος είναι ο λόγος; (...) Ή ποιος σου προκάλεσε όλα αυτά τα συναισθήματα;»
- Ανδρέας:** «Ο καλύτερός μου φίλος.»
- Σύμβουλος:** «Καταλαβαίνω. Αυτό πρέπει να ήταν μια μεγάλη απογοήτευση για εσένα.»
- Ανδρέας:** «Ναι.»
- Σύμβουλος:** «Θέλεις να μου διηγηθείς τι συνέβη;»

2. Διευκρινιστική φάση

Ο Ανδρέας νιώθει πολύ άνετα και αρχίζει να διηγείται: για το παρελθόν του, για τις δυσκολίες που είχε λόγω της εμφάνισής του να γίνει αποδεκτός στο σχολείο, για την επιθυμία του να αποκτήσει κοπέλα και να γίνει ένα φυσιολογικό αγόρι, για την Ιωάννα, για τον φίλο του (...).

- Σύμβουλος:** «Είσαι πολύ απογοητευμένος και πολύ πληγωμένος. Εμπιστεύτηκες πολύ τον φίλο σου. Και δεν καταλαβαίνεις γιατί το έκανε, έτσι;»
- Ανδρέας:** «Ναι, πώς μπόρεσε να τα κάνει έτσι απλά...»
- Σύμβουλος:** «Το έχεις ήδη συζητήσει με τον φίλο σου;»
- Ανδρέας:** «Με αποφεύγει ...».

Η διευκρινιστική περίοδος μπορεί να διαρκέσει περισσότερο, μέχρις ότου να ανασυρθούν όλα τα σχετικά πρόσωπα, που λαμβάνουν μια θέση στην ιστορία και η σύμβουλος να αποκτήσει μια ολοκληρωμένη εικόνα από όλους τους συμμετέχοντες.

- Σύμβουλος:** «Είναι καλό που με εμπιστεύτηκες και μου διηγήθηκες τόσα πολλά. Ήδη βγάλαμε μαζί ένα σωρό συμπεράσματα.»
- Ανδρέας:** «Τι πρέπει να κάνω τώρα;»

3. Εμβάθυνση στο πρόβλημα

Σε αυτή τη φάση, θα τεθούν ερωτήματα, που θα οδηγήσουν τον Ανδρέα στη λύση του προβλήματος. Ο Ανδρέας είναι ο ειδικός για τον εαυτό του και μέσω των ερωτήσεων θα έρθει προσεκτικά πιο κοντά στις κατάλληλες για αυτόν λύσεις και προοπτικές.

- Σύμβουλος:** «Τι μπορείς να φανταστείς ότι θα σου έκανε καλό;»
- Ανδρέας:** «Να είναι όλα πάλι έτσι όπως παλιά... πριν συμβούν όλα αυτά. Θα ήθελα εντελώς φυσικά να μπορώ και πάλι να πηγαίνω σχολείο.»
- Σύμβουλος:** «Τι θα πρέπει να γίνει, ώστε να μπορείς και πάλι να πηγαίνεις σχολείο;»
- Ανδρέας:** «Δεν ξέρω ακριβώς. Πρέπει να σκεφθώ; Μπορώ να ξαναέρθω σε εσάς;»
- Σύμβουλος:** «Μετά χαράς. Ας κανονίσουμε, λοιπόν, μια δεύτερη συνάντηση και στο μεταξύ θα έχεις αρκετό χρόνο στη διάθεσή σου να σκεφτείς.»

4. Αποχαιρετισμός

- Σύμβουλος:** «Τι χρειάζεσαι από εμένα, προκειμένου μέχρι να ξαναβρεθούμε για να τα βγάξεις πέρα;»
- Ανδρέας:** «Ειλικρινά τίποτα, θα χαρώ όταν όλα θα έχουν περάσει.»
- Σύμβουλος:** «Έχουμε ήδη μιλήσει για πάνω από μια ώρα και έχεις σκεφτεί πολύ για όλα τα ζητήματα. Τι θα έλεγες, αν ξαναβρισκόμασταν την Τετάρτη. Θα εξασφάλιζα ευχαρίστως μια ώρα για εσένα.»
- Ανδρέας:** «Την Τετάρτη δεν μπορώ.»
- Σύμβουλος:** «Ποια μέρα σε βολεύει;»
- Ανδρέας:** «Την Πέμπτη, αλλά κατά τις 2μμ, αν σε βολεύει, αργότερα δεν θέλω.»
- Σύμβουλος:** «Εντάξει, Ανδρέα, αυτό ταιριάζει και στο δικό μου πρόγραμμα. Οπότε θα τα πούμε την Πέμπτη στις 2μμ. Να και η κάρτα μου, αν αλλάξει κάτι.»

Σε αυτή την περίπτωση καθίσταται σαφές ότι χρειάζονται πολλές συνεδρίες και ότι η διαδικασία είναι εν εξελίξει. Η εμπιστοσύνη του Ανδρέα προς την σύμβουλο δεν έχει ακόμα παγιωθεί και δεν θα ήθελε σε καμία περίπτωση να μάθει οποιοσδήποτε ότι ζητάει συμβουλές από κάποιον ειδικό. Η συζήτηση, ωστόσο, του έκανε καλό, αλλιώς δεν θα κανόνιζε επόμενο ραντεβού και θα έμενε στη μία φορά. Οι έφηβοι είναι πολύ ευαίσθητοι στη συνειδητοποίηση και εύκολα παραιτούνται, όταν νιώθουν ότι δεν λαμβάνονται σοβαρά υπόψη οι επιθυμίες τους.

Στη δεύτερη συνεδρία ο Ανδρέας δείχνει πιο χαλαρός. Χαίρεται που μπορεί να μιλήσει με κάποιον για το πρόβλημά του. Νιώθει ότι τον παίρνουν στα σοβαρά και είναι ανεβασμένος ψυχολογικά. Το γεγονός ότι εξέφρασε το πρόβλημά του τον έχει κάνει να ελπίζει και να είναι αισιόδοξος, ότι μπορεί να φτάσει στην επίλυση του προβλήματος. Το χρονικό διάστημα που έχει περάσει τον βοήθησε πολύ. Δεν νιώθει υπό πίεση, μπορεί στο εξής να καθορίσει μόνος του, ποια βήματα θα ήταν καλά για αυτόν. Για έναν ενήλικα θα ήταν πολύ σημαντικό να παραμείνει ανεξάρτητος και να μοιάζει 'cool'. Αισθάνεται ότι βρίσκεται στον σωστό συμβουλευτικό σταθμό.

- Σύμβουλος:** «Ανδρέα, είναι καλό που αντιλαμβάνεσαι την αξία της συνεδρία μας. Δίνεις την αίσθηση ότι έχεις χαλαρώσει. Τι συνέβη στο μεσοδιάστημα;»
- Ανδρέας:** «Χαίρομαι που έχω έρθει εδώ και μπορώ να μιλήσω γι' αυτό το θέμα μαζί σου.»
- Σύμβουλος:** «Ποιος μπορεί να σε στηρίξει σε όλο αυτό; Έχεις διηγηθεί την κατάσταση στους γονείς σου;»
- Ανδρέας:** «Όχι, δεν το τολμώ. Θα απευθυνότουσαν αμέσως στους γονείς των συμμαθητών μου. Και τότε θα με κορδίδευαν ακόμα περισσότερο στο σχολείο.»
- Σύμβουλος:** «Καταλαβαίνω. Σκέφτηκες, όμως, τι θα έπρεπε να κάνεις, ώστε να ξαναπάς σχολείο;»
- Ανδρέας:** «Ναι, ... ίσως η Ιωάννα; Μια συζήτηση μαζί της;»
- Σύμβουλος:** «Τι θα συμβεί σε αυτή τη συζήτηση;»

Αυτή η ερώτηση συνδυάζεται καλά με μια υποθετική ερώτηση. Στην ιδέα αυτής της υπόθεσης, οι έφηβοι μπορούν να αναπαραστήσουν τη ζωή τους, γιατί έχουν εικόνα πώς η ζωή τους θα μπορούσε να μοιάζει. Τους ενδυναμώνει πολύ, όταν έχουν την αίσθηση ότι μπορούν να συνεχίσουν να ζουν και να επιστρέψουν στις κανονικές, καθημερινές δραστηριότητές τους.

- Σύμβουλος:** «Φαντάσου, τη νύχτα, καθώς κοιμάσαι γίνεται ένα θαύμα και το πρόβλημα που σε έφερε εδώ, επιλύεται, έτσι απλά (με το τίναγμα των δακτύλων). Πώς φαντάζει τότε η συζήτηση με την Ιωάννα;

Στην παρακάτω συζήτηση ο Ανδρέας αποκτάει όλο και παραπάνω εμπιστοσύνη στον εαυτό του. Ταυτόχρονα, αποκτά το θάρρος να συζητήσει με τους γονείς του για το πρόβλημα και αργότερα επίσης με την Ιωάννα. Η μεταξύ τους εμπιστοσύνη συνεισφέρει αποφασιστικά, ώστε να μπορέσει να ξαναπάει στο σχολείο. Έτσι, σταδιακά επανέρχεται η κανονικότητα στη ζωή του και ο Ανδρέας εμπιστεύεται ότι και πάλι η σχέση με τους συμμαθητές

του θα επανέλθει στα φυσιολογικά πλαίσια.

Λήξη συνεδριών

- Σύμβουλος:** «Τι άλλο καλό μπορώ να κάνω για εσένα;»
Ανδρέας: «Μπορώ να σας επισκευθώ ξανά αν χρειαστώ πάλι τη βοήθειά σας;»
Σύμβουλος: «Φυσικά, ακόμα και αν δεν με ξαναχρειαστείς, θα χαρώ πολύ να μάθω για εσένα».
Ανδρέας: «Ευχαριστώ. Γεια».
Σύμβουλος: «Γεια σου, Ανδρέα».

Μελέτη περίπτωσης Posing

Με το ποστάρισμα φωτογραφιών σου στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης νομίζεις ότι γίνεσαι πιο αγαπητός και διάσημος;

Η 14χρονη Άννα είναι ερωτευμένη αλλά ο 15χρονος φίλος της σταματά αυτή τη σχέση. Η Άννα είναι απαρηγόρητη. Της μένει μια βαθιά, ερωτική απογοήτευση. Οι φιλενάδες της την παρηγορούν, την ακούνε με προσοχή (στην καλύτερη περίπτωση) και συμπαραστέκονται στην Άννα σε αυτή την επώδυνη εμπειρία. Τώρα, όμως, εμφανίζεται ο ΠΡΩΗΝ φίλος της και της γράφει: «Μου λείπεις, μου λείπει το κορμί σου, το σεξ που κάναμε. Μπορείς να φωτογραφηθείς γυμνή και να μου στείλεις τη φωτογραφία;

Θέλω να τα ξαναφτιάξουμε». Η Άννα στέλνει τη φωτογραφία. Δυστυχώς, όμως, ο ΠΡΩΗΝ φίλος της δεν το εννοεί σοβαρά και η φωτογραφία της φτάνει το επόμενο λεπτό στα κινητά των φιλενάδων της.

Posing - Προκλητική αυτοπροβολή

Προϊστορία

Η 14χρονη Άννα είναι ερωτευμένη αλλά ο 15χρονος φίλος της τελειώνει αυτόν τον έρωτα. Η Άννα είναι απαρηγόρητη. Της μένει μια βαθιά, ερωτική απογοήτευση.

Οι φιλενάδες της την παρηγορούν, την ακούνε με προσοχή (στην καλύτερη περίπτωση) και συμπαραστέκονται στην Άννα σε αυτή την επώδυνη εμπειρία. Τώρα, όμως, εμφανίζεται ο ΠΡΩΗΝ φίλος της και της γράφει: «Μου λείπεις, μου λείπει το κορμί σου, το σεξ που κάναμε. Μπορείς να φωτογραφηθείς γυμνή και να μου στείλεις τη φωτογραφία; Θέλω να τα ξαναφτιάξουμε». Η Άννα στέλνει τη φωτογραφία. Δυστυχώς, όμως, ο ΠΡΩΗΝ φίλος της δεν το εννοεί σοβαρά και η φωτογραφία της φτάνει το επόμενο λεπτό στα κινητά των φιλενάδων της.

1. Αρχική επικοινωνία

Η Άννα επισκέπτεται πολλές φορές την εβδομάδα μια λέσχη νέων.

- ΚΑ :** «Γεια σου, Άννα. Φαίνεσαι θλιμμένη, είσαι όντως;»
Άννα: «Όχι, απλώς βαριέμαι».
ΚΑ : «Βαρεμάρα;»
Άννα: «Ναι».
ΚΑ : «Κάνεις κέφι για ένα παιχνίδι;»
Άννα: «Όχι, δεν έχω καμία όρεξη».

Ένα άλλο κορίτσι έρχεται στην πόρτα και η Άννα τρομάζει. Δεν επιθυμεί να την βλέπουν και γυρίζει την πλάτη.

Η ΚΛ (Κοινωνική Λειτουργός) αντιλαμβάνεται την κατάσταση, ξαναπλησιάζει την Άννα, ακουμπάει το χέρι της στην πλάτη της Άννας και της λέει: «Ο κόσμος εκεί έξω είναι απαίσιος έτσι;».

Η Άννα αρχίζει να κλαίει.

Η ΚΛ την παρηγορεί και (το κορίτσι) αρχίζει να διηγείται.

2. Διευκρινιστική φάση

Η Άννα διηγείται από τη δική της οπτική γωνία, τι έχει συμβεί.

- ΚΑ :** «Καταλαβαίνω, ντρέπεσαι επειδή τώρα άλλες συμμαθήτριες σου βλέπουν τις φωτογραφίες σου. Έχεις θυμώσει με τον πρώην σου, που έκανε κάτι τόσο κακό. Νιώθεις απομονωμένη. Έτσι δεν είναι;»
Άννα: «Ναι, και δεν ξέρω, με ποιον πρέπει να μιλήσω για όλα αυτά. Με τους γονείς μου δεν θέλω να μιλήσω. Ντρέπομαι τόσο πολύ. Αλλά και στο σχολείο δεν μπορώ πια να πάω».

Η Άννα κλαίει. Η ΚΛ αφήνει την Άννα να κλάψει, να εκτονωθεί.

- ΚΑ :** «Ο φίλος σου δημοσιοποίησε προσωπικά σου στοιχεία, τις φωτογραφίες σου, χωρίς την άδεια σου. Αυτό είναι μια αξιόποινη πράξη και παράλληλα σου προκαλεί πόνο. Δεν μπορώ να αλλάξω όσα έγιναν, αλλά μπορώ να σε βοηθήσω να αποφασίσεις, πώς θα συνεχίσεις. Θα το ήθελες;»
Άννα: «Ναι».

3. Εμβάθυνση στο πρόβλημα

- ΚΑ :** «Τι πρέπει να γίνει για να ξαναπάς σχολείο;»
- Άννα:** «Δεν ξέρω. Φοβάμαι ότι θα με περιγελούν όλοι και ντρέπομαι.»
- ΚΑ :** «Αυτό το καταλαβαίνω καλά. Έχεις κάποιο αγαπημένο παραμύθι;»
- Άννα:** «Ναι.»
- ΚΑ :** «Ποιο είναι;»
- Άννα:** «Η ωραία κοιμωμένη.»
- ΚΑ :** «Ποιόν ρόλο από το παραμύθι της ωραίας κοιμωμένης θα ήθελες να πάρεις;»
- Άννα:** «Το θάμνο με τα τριαντάφυλλα, πίσω από τον οποίο κοιμάται η βασιλοπούλα. Εκεί η βασιλοπούλα είναι ασφαλής.»
- ΚΑ :** «Τον θάμνο ή την ασφαλή βασιλοπούλα θέλεις;»
- Άννα:** «Την ασφαλή βασιλοπούλα»
- ΚΑ :** «Η ωραία κοιμωμένη άφησε την ασφάλεια, όταν την κατάλληλη στιγμή στο κατάλληλο μέρος εμφανίστηκε ο πρίγκιπας. Δεν είμαι κανένας πρίγκιπας βέβαια εγώ, αλλά βρέθηκα στο σωστό μέρος τη σωστή στιγμή. Μου επιτρέπει να πάω στο σχολείο σου και να μιλήσω με τους συμμαθητές σου;»
- Άννα:** «Και εγώ;»
- ΚΑ :** «Εσύ θα μείνεις αύριο στο σπίτι με τους γονείς σου.»
- Άννα:** «Ω θεέ μου, με τους γονείς μου;»
- ΚΑ :** «Ναι, γιατί όχι;»
- Άννα:** «Γιατί ντρέπομαι τόσο πολύ.»
- ΚΑ :** «Τι φοβάσαι;»
- Άννα:** «Ότι θα μου κάνουν επώδυνες ερωτήσεις.»
- ΚΑ :** «Μπορούμε να τους παρακαλέσουμε να μην τις κάνουν τις επόμενες δύο εβδομάδες. Τι λες;»
- Άννα:** «Δεν θα το κάνουν.»
- ΚΑ :** «Είσαι μάντης; Τότε δείξε μου το χάρισμα σου αυτό, γιατί θα ήθελα και εγώ να μπορώ να μαντεύω.»
- Άννα:** «Όχι, αλλά το ξέρω.»
- ΚΑ :** «Από πού; Έχεις δοκιμάσει ποτέ;»
- Άννα:** «Όχι.»
- ΚΑ :** «Ε τότε, ας δοκιμάσουμε! Θα έρθω μαζί σου και θα σε υποστηρίξω. Θα τηλεφωνήσω στους γονείς σου και θα τους παρακαλέσω να μείνεις εδώ μέχρι να μπορώ να έρθω μαζί σου σπίτι. Αφού φτάσουμε στο σπίτι, τους προτείνουμε τη συμφωνία, να μην σου θέσουν καμία «επώδυνη» ερώτηση τις επόμενες δεκαπέντε μέρες. Αύριο θα έχεις το δικαίωμα να μείνεις σπίτι υπό μία προϋπόθεση.»
- Άννα:** Ποια;
- ΚΑ :** «Να μην απαντήσεις αύριο, σε παρακαλώ, σε κανένα μήνυμα ανεξάρτητα από ποιόν θα προέρχεται.»
- Άννα:** «Συμφωνώ.»

Τα παραμύθια κατά 95% προσφέρουν θετικές λύσεις με το παρακάτω μήνυμα: «Μπορούμε να ανταπεξέλθουμε στη ζωή ακόμα και κάτω από δύσκολες συνθήκες και παρόλο που μπορεί να υπάρχουν συγκρούσεις. Δεν εξαρτάται από το αν κάποιος είναι πλούσιος ή όμορφος. Είναι η καλοσύνη, η εξέλιξη και το δυναμικό κάθε ανθρώπου που μετράει».

Τα αγαπημένα παραμύθια αποτελούν συνήθως το «κλειδί» για την προσωπική βιογραφία παιδιών και εφήβων, όπως και παράγοντας ενδυνάμωσης.

Στην περίπτωση της Άννας χρειάζεται πολύ θάρρος, ώστε το συναίσθημα ντροπής που νιώθει, να μπορέσει να βγει προς τα έξω. Για το λόγο αυτό και εστιάσαμε στο παραμύθι, ώστε να το αξιοποιήσουμε ως πηγή ενδυνάμωσης. Για τη συνέχεια είναι φανερό ότι χρειαζόμαστε συχνά περισσότερους βοηθητικούς παράγοντες.

Στη συνέχεια της διαδικασίας

Η κοινωνικός λειτουργός ενημέρωσε το ίδιο βράδυ και ζήτησε βοήθεια από την αρμόδια υπηρεσία της αστυνομίας.

Την επόμενη μέρα από κοινού η ΚΛ του σχολείου, ο δάσκαλος και οι μαθητές πραγματοποιούν ένα σχολικό συμβούλιο με τις παρακάτω μεθόδους και αποτελέσματα:

- Μέθοδοι: Παιχνίδι ρόλων, ομαδική δουλειά, μεμονωμένες συζητήσεις μεταξύ συμμαθιών και φίλων
- Αποτελέσματα:
 - Όλοι οι μαθητές/ τριες έσβησαν με παρουσία του δασκάλου τη φωτογραφία από τα κινητά τους.
 - Όλες οι μαθήτριες ανέπτυξαν ιδέες, ώστε να υποδεχθούν εκ νέου την Άννα και να την συναναστρέφονται με σεβασμό.
 - Καθορίστηκε ένας κώδικας στις μεταξύ τους συναναστροφές.

Η Άννα μετά την ημερήσια απουσία της από το σχολείο έγινε δεκτή με σεβασμό από τη σχολική κοινότητα. Χρειάστηκε, ακόμα 5 με 7 μέρες, έως ότου η καθημερινότητά της στο σχολείο επανέλθει στην κανονικότητα. Οι γονείς τήρησαν τη συμφωνία να μην θέσουν επώδυνες ερωτήσεις και προσέφεραν στην Άννα την απαραίτητη οικογενειακή προστασία.

Μετά από μέρες η Άννα διηγείται αναλυτικά στους γονείς της για τις εμπειρίες της.

Μελέτη περίπτωσης Grooming

Ξέρεις πραγματικά ποιός είναι αυτός, με τον όποιο συνομιλείς στο ίντερνετ;

Η 14χρονη Λίλλυ είναι με ένα απελευθερωμένο προφίλ στο facebook. Στο δίκτυο συναντά τον Φίλιππο, που (προσποιείται τον 16χρονο, ο οποίος όμως ονομάζεται Χανς- Πέτερ, είναι 35 χρονών και παριστάνει τον πατρικό φίλο). Την ακούει με προσοχή και εκείνη τον εμπιστεύεται όλο και περισσότερο. Της στέλνει κομπλιμέντα, εκείνη λαμβάνει πλέον προσοχή και νιώθει ασφάλεια. Ο «Φίλιππος» ζητάει από τη Λίλλυ μια φωτογραφία. Η ανταλλαγή κειμένων και φωτογραφιών γίνεται όλο και πιο προσωπική, οπότε οι απαιτήσεις αυξάνονται.

Grooming - Η έναρξη σεξουαλικών επαφών μέσω ίντερνετ

Προϊστορία

Η 14χρονη Λίλλυ παρουσιάζει ένα απελευθερωμένο προφίλ στο facebook. Στο διαδικτυο συναντά τον Φίλιππο, (υποτίθεται ότι είναι 16χρονος), ο οποίος παριστάνει τον καλό φίλο, στην πραγματικότητα, όμως, ονομάζεται Πέτρος και είναι 35 χρονών. Την ακούει με προσοχή και εκείνη τον εμπιστεύεται όλο και περισσότερο. Της στέλνει κομπλιμέντα, εκείνη δέχεται το ενδιαφέρον του και νιώθει προστατευμένη. Ο «Φίλιππος» ζητάει από τη Λίλλυ μια φωτογραφία. Η ανταλλαγή κειμένων και φωτογραφιών γίνεται όλο και πιο προσωπική, οπότε οι απαιτήσεις αυξάνονται. Στο μεταξύ, η Λίλλυ του προωθεί τα προσωπικά της δεδομένα και ο Φίλιππος θέλει οπωσδήποτε να την επισκεφθεί.

Δίνουν ραντεβού στο σπίτι της Λίλλυ, όμως η κοπέλα δέχεται μια μη προγραμματισμένη επίσκεψη από μια φίλη της, οπότε δεν είναι μόνη όταν ο Φίλιππος χτυπάει κουδούνι. Εκείνος φεύγει κατευθείαν, καθώς ο σκοπός του ήταν μια σεξουαλική επαφή με τη Λίλλυ, την βρίζει αμέσως μέσω του chat και την πιέζει για μια επόμενη συνάντηση.

Η Λίλλυ δεν υπολογίζει ένα τόσο άγριο ξέσπασμα θυμού και τόσες βρισιές, οπότε έχει τελειώς ψυχοπλακωθεί. Επιπρόσθετο στρες από τον φίλο, με τον οποίο έως τώρα συνεννοούνταν τόσο καλά και είχαν συζητήσει τόσο προσωπικά θέματα, δεν χρειάζεται. Άλλωστε, φαινόταν πολύ διαφορετικός, πολύ μεγαλύτερος απ'όσο της είχε περιγράψει στο ίντερνετ. Η Λίλλυ νιώθει τελειώς ανασφαλής, αλλά δεν θέλει να μιλήσει με τους γονείς της, οι οποίοι αυτή την εποχή ούτως ή άλλως δεν την καταλαβαίνουν. Δεν τολμά πλέον να πηγαίνει στο σπίτι μόνη της. Όσο η πίεση του Φίλιππου μεγαλώνει, περνά περισσότερο χρόνο στο Κέντρο Νεότητας απ' ό'τι στο σχολείο. Ένας επαγγελματίας σύμβουλος το προσέχει αυτό και της μιλάει επ' αυτού.

1. Αρχική επικοινωνία

- Εκπ Σύμβουλος :** «Γεια σου, Λίλλυ, ωραία που έρχεσαι τόσο συχνά σε εμάς. Σου αρέσει εδώ;»
Λίλλυ: «Ναι, βέβαια...»
- Εκπ Σύμβουλος :** «Σήμερα δεν είναι σχεδόν κανείς εδώ. Θέλεις να πάμε μαζί μια βόλτα εδώ γύρω;»
Λίλλυ: «Μμμ, δεν ξέρω...»
- Εκπ Σύμβουλος :** «Τι θα ήθελες να κάνεις;»
Λίλλυ: «Δεν ξέρω, είναι όλα σκατά, ...»
- Εκπ Σύμβουλος :** «Αλήθεια, όλα;»
Λίλλυ: «Ναι, κανέναν δεν μπορείς να εμπιστευτείς...»
- Εκπ Σύμβουλος :** «Ναι, μερικές φορές απογοητεύεται κανείς πολύ άσχημα. Συχνά από αυτούς, που θα το περίμενε λιγότερο. Γνωρίζεις πώς είναι όταν κανείς δεν ξέρει τι πρέπει να κάνει;»
Λίλλυ: «Ναι, ακριβώς. Κανείς δεν με καταλαβαίνει, όλοι με εκμεταλλεύονται και εσύ δεν ξέρεις ακόμα τίποτα.»
- Εκπ Σύμβουλος :** «Σωστά. Δεν τα ξέρω ακόμα όλα, αλλά αν χρειάζεσαι μια γνώμη ή κάποιον να σε ακούσει- αυτό μπορώ να το κάνω.»
Λίλλυ: «Αυτό το πίστρωα ήδη μια φορά! Και εσένα δεν μπορώ να σε εμπιστευτώ!»
- Εκπ Σύμβουλος :** «OK. Αλλά εμένα με γνωρίζεις. Με έχεις ζηήσει εδώ σε συζητήσεις με άλλους. Με έχεις ακούσει ήδη αρκετές φορές να κουβεντιάζω, έτσι δεν είναι;»
Λίλλυ: «Όχι»
- Εκπ Σύμβουλος :** «Ωραία, αλλά μήπως να μου έδινες μια ευκαιρία; Μπορούμε να προσπαθήσουμε μαζί. Αν ι νιώσεις άσχημα, μπορείς αμέσως να διακόψεις τη συζήτηση»

Η Λίλλυ συλλογίζεται και αρχίζει διστακτικά να διηγείται κομμάτι κομμάτι την κατάσταση της.

2. Διευκρινιστική φάση

- Λίλλυ:** «Είμαι τόσο χαζή. Στο σπίτι έχω μόνο στρες και μετά βρίσκω κάποιον, με τον οποίο μπορώ να μιλώ...»
Εκπ Σύμβουλος : «Ναι, αλλά δεν είσαι γι'αυτό χαζή. Τι ήταν τόσο τέλειο στη συζήτηση μαζί του;»
Λίλλυ: «Ήταν τόσο γλυκός και έγραφε τόσο ωραία. Ήταν ο μοναδικός που με καταλάβαινε και του έλεγα τόσα πολλά για μένα, μέχρι και φωτογραφίες του έστειλα. Δεν θα το πίστευα ποτέ, ότι μου έλεγε ψέματα. Τώρα με καταδιώκει, ξέρει που μένω και δεν τολμά να πάω σπίτι. Εκτός όλων των άλλων, είναι και μεγάλος.»
- Εκπ Σύμβουλος :** «Λοιπόν, κατάλαβα. Όχι μόνο πλήγωσε τα αισθήματά σου, αλλά επιπλέον σε απειλεί;»
Λίλλυ: «Ναι, ακριβώς. Και η φίλη μου με ρωτάει διαρκώς ποιός ήταν αυτός και δεν ξέρω τι πρέπει να της απαντήσω; Θα με κοροϊδέυει. Της είχα ήδη μεταφέρει πώς είχα έναν καλό φίλο, για τον οποίο ήμουν σημαντική. Όχι όπως ένας από αυτούς τους ανόητους, ο δικός μου δεν είναι τόσο χαζός και ανόητος.»
- Εκπ Σύμβουλος :** «Νομίζεις ότι θα φανείς στη φίλη σου χαζή;»
Λίλλυ: «Ναι, σίγουρα! Τι νομίζεις. Έχω ήδη αρκετά καυχηθεί.»
- Εκπ Σύμβουλος :** ...
Λίλλυ: ...

Η διευκρινιστική φάση ποικίλλει σε διάρκεια.

Η Λίλλυ καθορίζει ένα επόμενο ραντεβού και επιθυμεί να καταλήξει τι πρέπει να κάνει. Μόνη της δεν κατορθώνει να βρει λύση.

Σύνοψη της δεύτερης συνεδρίας:

...

- ▲ίλλυ:** «Πιστεύεις ότι όλα μπορούν να γίνουν και πάλι καλύτερα;»
Εκπ Σύμβουλος : «Τι πρέπει να βελτιωθεί, Λίλλυ;»
▲ίλλυ: «Ε, να με αφήσει αυτός ο άνδρας στην ησυχία μου, να μπορέσω να μιλήσω με τους γονείς μου, να μην με θεωρούν όλοι τελείως χαζή».
Εκπ Σύμβουλος : «Τι θα έκαναν οι γονείς σου, αν μάθαιναν για αυτόν τον άνδρα;»
▲ίλλυ: «Θα γινόντουσαν έξαλλοι. Θα μου έπαιρναν με μιας μακριά το κινητό και θα μου απαγόρευαν το ίντερνετ!»

Στη φάση εμβάθυνσης είναι αποφασιστικής σημασίας, να αφήνετε στον έφηβο χρόνο για να απαντήσει. Η διαδικασία σκέψης διεγείρει τους εφήβους, που αναπτύσσουν χρήσιμες για αυτούς λύσεις. Στην αρχή εκφράζουν με λέξεις όσα αναμένουν από τους άλλους ως αντίδραση. Αν ο σύμβουλος περιμένει λίγο και δώσει χρόνο στον νεαρό, μπορεί να ακολουθήσουν οι παρακάτω σκέψεις:

- ▲ίλλυ:** «Ναι, ίσως με ρωτήσουν και ποιος ήταν και τι συνέβη,...»
Εκπ Σύμβουλος : «Θα μπορούσε ίσως, να ανησυχούν για σένα;»
▲ίλλυ: «Ίσως μου δημιουργήσουν θέμα ή καλέσουν την αστυνομία. Μου είναι όλα τόσο ντροπιαστικά!»

Εδώ καταγράφονται ενδεικτικά περαιτέρω ερωτήσεις, που μπορείτε στη φάση της εμβάθυνσης να θέσετε:

- Τι θα συνέβαινε, αν έκανες καταγγελία σε βάρος του άνδρα;
- Τι θα συνέβαινε, αν έλεγες στους φίλους σου και τις φίλες σου, τι σου συνέβη;
- Πιστεύεις ότι μπορεί να έχει συμβεί κάτι παρόμοιο και στις φίλες σου;
- Τι μπορείς να κάνεις, ώστε να μην σου ξανασυμβεί;
- Αν δεν θέλεις να κάνεις μόνη σου τη συζήτηση, υπάρχει κάποιος που να ήθελες να την μοιραστείς;
- Αν μπορούσες να τον/ την διαλέξεις μόνη σου, ποιος θα ήταν;

Αποφασιστικό είναι σε αυτή τη φάση, να αναγνωρίσει η Λίλλυ, ότι δεν πρόκειται για κάποιο αθώο περιστατικό, για το οποίο πρέπει να νιώθει ενοχές. Είναι μια αξιόποινη πράξη εκ μέρους του άνδρα - μια καταγγελία στην αστυνομία είναι εν προκειμένω χρήσιμη! Αυτό που χρειάζεται τώρα η Λίλλυ είναι υποστήριξη και προστασία στο σπίτι, στο φιλικό της κύκλο και στο σχολείο.

Οι θέσεις μας

Θεωρητικές Αρχές

Οι εργασιακές μας θέσεις βασίζονται στη θεωρία για συστηματική επεξεργασία των δεδομένων. Επίσης οι κατευθύνσεις που δίδονται, βασίζονται πάνω στην ίδια θεωρία.

Προοπτικές απο αυτού του είδους της προσέγγιση

Η κατευθυντήρια αρχή, ότι όλοι οι άνθρωποι ανήκουν στην ίδια ομάδα – πλαίσιο που έχετε καθορίσει, ενδεχομένως δεν αφορά συγκεκριμένες συμπεριφορές και εμπειρίες ατόμων με τα οποία συνδιαλέγεστε. Ανάλογα την περίπτωση, εξετάζουμε συγχρόνως δράσεις και αντιδράσεις, ενώ οι σχέσεις μεταξύ τους μπορεί να εντοπιστούν και να ληφθούν υπ όψη. Στη συμβουλευτική αξιολογούμε συγχρόνως τις προσπάθειες εξεύρεσης λύσεων από διαφορετικά σημεία προσέγγισης, έτσι ώστε ο ενδιαφερόμενος να αντιληφθεί με θετικό τρόπο τις συμβουλές και να τις αποδεχθεί. Αυτή η άποψη δεν περιλαμβάνει υπαρκτές ελλείψεις ή αδυναμίες, αλλά προωθεί και προβάλλει τα στοιχεία και τις πληροφορίες που υπάρχουν.

Πόσο σημαντικός είναι κατά τις συζητήσεις ο προσανατολισμός σε συγκεκριμένα στοιχεία που αφορούν το άτομο που έχετε απέναντί σας;

Προσανατολισμός της συζήτησης σε συγκεκριμένα στοιχεία σημαίνει: „Προσπάθεια να φέρεις στην επιφάνεια εσωτερικές δυνάμεις και δυναμικό, καθώς και στοιχεία από το οικογενειακό και το κοινωνικό περιβάλλον.“ (Saleebey 1992:8). Με άλλα λόγια δυνάμεις και δυναμικό που προέρχονται είτε από το ίδιο το άτομο, είτε από το εξωτερικό του περιβάλλον. Άλλα χρήσιμα υποστηρικτικά στοιχεία – εργαλεία θα μπορούσαν να αποτελέσουν παράγοντες όπως, η αναφορά σε άτομα από το κοινωνικό του περιβάλλον, η διαχείριση του ελεύθερου χρόνου, ο τρόπος διαχείρισης χρηματικών πόρων κλπ (De Jong und Kim Berg 2003:33f).

Η συμβουλευτική που βασίζεται σε προσανατολισμένη αναζήτηση πληροφοριών, πρέπει να ψάχνει για αντικειμενικά σημεία ώστε να στηρίξει τις διαδικασίες της και να είναι ευαίσθητη στον εντοπισμό σημείων αυτοεκτίμησης και ατομικών ικανοτήτων. Αυτό επιτυγχάνεται με την αποδοχή, τη συνεργασία, την κατανόηση και την αναγνώριση των υπαρκτών ικανοτήτων.

Δώσε την ευκαιρία να δημιουργηθούν νέες προοπτικές και ευκαιρίες και λειτουργήσε με τέτοιο τρόπο ώστε να βρεθεί μια λύση. Η εύρεση της λύσης είναι ο σκοπός του „Οδηγού για Interview“ που ακολουθεί.

Σχετικά στοιχεία

στοχευμένη ομάδα:	παιδιά και εφήβους από 12 ετών (μαθητές, εκπαιδευόμενοι, νέοι που ψάχνουν για δουλειά)
διάρκεια:	το μέγιστο όριο ανά ομιλία
χρονικά διαστήματ..	ομιλίες περίπου 1 φορά την εβδομάδα μέχρι το τέλος της σύσκεψης
αριθμός συνεδριάσ..	όπως απαιτείται
Προϋποθέσεις:	κατάλληλοι χώροι για συζητήσεις, πρόσβαση στο διαδίκτυο με υποστήριξη, ατμόσφαιρα δημιουργίας και επικοινωνίας (αναψυκτικά, εξοπλισμός)

Βασικές προϋποθέσεις

Οδηγός για Συνεντεύξεις

Για να επικοινωνήσει κάποιος με άτομα που αναζητούν βοήθεια για να βρουν λύση στο πρόβλημα τους, πρέπει να ακολουθήσει συγκεκριμένες οδηγίες και προϋποθέσεις.

Οι προϋποθέσεις και οι οδηγίες πρέπει να καθορίζουν τις σκέψεις και τις πράξεις μας και να καθοδηγούν τα άτομα που ζήτησαν τη βοήθεια μας, ώστε να αρχίσουν να σκέπτονται με συγκεκριμένο τρόπο. Σύμφωνα με τους Walter/Peller (2004, σελ. 27-55) υπάρχουν 12 βασικές προϋποθέσεις που οδηγούν στο επιθυμητό αποτέλεσμα.

1. Για να επιτύχει η βοήθεια και η υποστήριξη που προσφέρουμε πρέπει να είναι επικεντρωμένη στη **λύση** του προβλήματος και όχι στο πρόβλημα. Συζητούμε μαζί τους πώς ενεργούν, πώς λειτουργεί αυτό που κάνουν και τι θα πρέπει να κάνουν στο **μέλλον**.
2. Να αναφερθούμε σε ενέργειες που έγιναν στο παρελθόν, οι οποίες μπορεί να έδωσαν λύσεις σε **προβλήματα**.
3. *Επειδή τα πάντα είναι ρευστά, οι αλλαγές είναι αναπόφευκτες, γι αυτό οι ενέργειες που έδιναν λύσεις στο παρελθόν, πιθανόν να μην εφαρμόζονται στο μέλλον. Τίποτα δεν παραμένει ίδιο.*
4. *Μικρές αλλαγές που γίνονται βήμα – βήμα οδηγούν σε μεγάλες αλλαγές.*
5. *Συνεργαζόμαστε με άτομα που αναζητούν από εμάς βοήθεια, αλλά που είναι διατεθειμένα να συνεργαστούν μαζί μας από μόνα τους και όχι ύστερα από εξωτερική πίεση. Δεν ξεχνάμε ότι εκείνοι πρέπει να έχουν το κίνητρο και εμείς να είμαστε πάντα έτοιμοι να τους βοηθήσουμε.*

6. Οι άνθρωποι έχουν την ικανότητα να λύνουν τα προβλήματά τους. Κάθε άνθρωπος έχει την ικανότητα να κάνει αυτό που χρειάζεται, αρκεί να το θέλει.
7. Τα άτομα που αναζητούν τη βοήθεια μας, ζούν και ερμηνεύουν με τον δικό τους τρόπο την πραγματικότητα τους. Μια οποιαδήποτε αλλαγή είναι γ' αυτούς μια εμπειρία.
8. Διαφορετικές ερμηνίες σε γεγονότα και καταστάσεις οδηγούν σε διαφορετικές αντιδράσεις.
9. Τα μηνύματα που δίνω στους άλλους προκαλούν αντίστοιχες αντιδράσεις. Πρέπει να δίνουμε σημασία στις απαντήσεις και τις αντιδράσεις που εισπράττουμε.
10. Ο άνθρωπος που ζητά τη βοήθεια μας, είναι αυτός που καθορίζει τη ζωή του, τις αλλαγές που θέλει να κάνει και τις ασχολίες με τις οποίες επιθυμεί να ασχοληθεί.
11. Εάν επιθυμεί να αλλάξει, αυτό θα επηρεάσει την συνολική του κατάσταση.
12. Η συνεργασία για θεραπευτικούς σκοπούς προϋποθέτει κοινούς στόχους, προθυμία για συνεργασία, καλή προετοιμασία για την επεξεργασία των διαφόρων θεμάτων, σωστή οργάνωση και συγκεκριμένες συμφωνίες που είναι ανάλογες των συνθηκών και των ιδιαιτεροτήτων.

Η θεραπεία/ συνεργασία με βάση τις παραπάνω 12 προϋποθέσεις μπορεί να δημιουργήσει σε μικρό χρονικό διάστημα καλή επικοινωνία με το άτομο που ζητά βοήθεια και αυτό συμβαίνει ακόμα και στις πιο δύσκολες περιπτώσεις.

Ερωτηματολόγιο και οι Τεχνικές του

Οι ερωτήσεις που περιέχονται στο κείμενο που ακολουθεί, δείχνουν με πιά τρόπο αναπτύσσεται η διαδικασία αναζήτησης προσωπικών στοιχείων και χαρακτηριστικών. Σ' αυτή τη διαδικασία δεν υπάρχουν έτοιμες λύσεις.

Η διαδικασία αρχίζει με συγκεκριμένες χρήσιμες ερωτήσεις που τίθενται σχολαστικά και αντανάκλουν τα προβλήματα. Οι ερωτώμενοι αντιδρούν μόλις βρεθούν έξω από το πρόβλημα τους. Οι αναπάντητες ερωτήσεις κινούνται από τον ερωτώμενο, γίνονται σύντομα σαφείς και συγκεκριμένες πληροφορίες, που βοηθούν να οδηγηθεί ο ερωτών, σε συγκεκριμένες ενέργειες και σκέψεις με επιτυχή αποτελέσματα. Τα παραπάνω βασίζονται σε μελέτες των Culley, 2011, σελ. 64-102 και Schmid, 2013, σελ. 8-12.

- **Παράφραση:** Σε μερικές περιπτώσεις μια τοποθέτηση εκ μέρους του ερωτόμενου μπορεί να απαναληφθεί με τη μορφή ερωτήσεων από τον σύμβουλο (αντανάκλαση).
- **Ερωτήστε:** Υπάρχει κάτι που χρειάζεται περαιτέρω διευκρίνιση; Πώς ο ερωτόμενος αντιδρά (πώς ακούει και πώς συμμετέχει;) σε μια συγκεκριμένη ερώτηση. Πως αντιμετωπίζει τον ερωτόντα; Σκυθρωπός, ολιγόλογος, ήρεμος, αντιδρώντας έντονα ή με άλλους τρόπους.
- Συνοψίστε τη συνομιλία σας χρησιμοποιώντας κυρίως τις εκφράσεις και τα λόγια των ερωτομένων.
- Βεβαιωθείτε ότι έχετε καταλάβει σωστά όσα διατυπώθηκαν.
- Κάνετε συγκρίσεις, εντοπίζοντας τις διαφοροποιήσεις ανάμεσα στις τελευταίες τοποθετήσεις και απόψεις, σε σύγκριση με προηγούμενες συνήθειες τοποθετήσεις.
- Ενθαρρύνετε τους ερωτόμενους να σας παρουσιάσουν με ενέργειες και πράξεις, τις αιτίες προβλημάτων τους.
- Κάντε σχόλια της μορφής: «Ναι, το καταλαβαίνω αυτό. Αυτή η κατάσταση πρέπει να σου δημιουργεί προβλήματα».
- Κάντε μια υποθετική ερώτηση: Τι θα γινόταν αν ... *Εάν μια νεραίδα ερχόταν στα όνειρά μας και κανόνιζε τα πάντα για σας, ποιά θα ήταν η διαφορά;* Αυτή η φαντασίωση για μελλοντικές καταστάσεις, μας αφήνει περιθώρια για αλλαγές και μας οδηγεί σε πιθανά πρωτόγνωρα βήματα.

Βιβλιογραφία:

- Culley, Sue, (2011). *Beratung als Prozess. Lehrbuch kommunikativer Fertigkeiten* (C. Wolfgang Müller, μεταφρ.) (4.εκδ.). Weinheim und Basel: Beltz Verlag. (Πρωτότυπο δημοσιεύτηκε 1991).
- Doris Ostermann, (2010), *Gesundheitscoaching in der Praxis*, 2010
- K. Young, (1998) *Caught in the net. Suchtgefahr Internet*
- Peter de Jong und Kim Berg, (2003), *Lösungen erfinden*, Verlag modernes Lernen; Auflage:
- John L. Walter, Jane E. Peller (2004): *Lösungs-orientierte Kurztherapie*, Hrsg. Jürgen Hargens (6. εκδ.), τόμος 9, Εκδ. modernes lernen, Dortmund

Erasmus+

Το Πρόγραμμα χρηματοδοτήθηκε με την υποστήριξη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Η παρούσα δημοσίευση δεσμεύει μόνο τον συντάκτη της και η Επιτροπή δεν μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνη για οποιαδήποτε χρήση των πληροφοριών που περιέχονται στο Πρόγραμμα.

© 2017 cyberhelp.eu